

POLYANEC

Časopis za sodelavce podjetja **Polycom Škofja Loka, d. o. o.**

Osrednja tema:

35 LET DELOVANJA PODJETJA

VSEBINA

- 3** *Soočeni z novo realnostjo*
- 4** *Ob prvih 35 letih se veselimo novih*
- 5** *Ko si v podjetju toliko let, se navežeš nanj, na ljudi*
- 7** *Tudi po 35 letih blizu ljudem in usmerjeni v prihodnost*
- 10** *Prelomna točka: nakup stavbe v Poljanah*
- 11** *»Na začetku samo razmišljaš, kako boš čim več naredil.«*
Vpeti od malih nog
- 13** *Zaposleni o podjetju*
- 14** *Črnomelj: V osmih letih do 70 zaposlenih*
- 15** *Tehnologija je odvisna tudi od kadrov*
Naših 35 let skozi izdelke
- 16** *Od ročajeve za omare do razvojnih partnerstev*
- 17** *Uspehe je treba praznovati*
- 18** *Koronavirus: Trgi se bodo postopoma opomogli*
- 19** *Dezinficiramo s čiščenjem in s pomočjo meglice*
- 20** *Na prvo mesto smo postavili zdravje zaposlenih*
- 21** *Tudi letos angleščina in španščina za otroke*
- 22** *Preizkusili smo prve avtonomne robote*
- 24** *Dvojčici iz kontrolno-merilnega laboratorija*
- 26** *Zaposleni se predstavijo*
- 27** *Svetovanje kupcu je zelo pomembno*
- 28** *Križanka*

IZDAJA: Polycorn Škofja Loka, d. o. o., Dobje 10, 4223 Poljane nad Škofjo Loko, info@polycorn.si / tel.: +386 (0)4 50 70 600

UREDNIŠKI ODBOR: Iztok Novak, Iztok Stanonik, Mateja Karničar Šenk, Barbka Rupar, Andrej Kos, Matjaž Mazzini, Milka Bizovičar, Tija Blagotinšek

UREDNIKA: Barbka Rupar

PRIPRAVA VSEBINE: Milka Bizovičar, Tija Blagotinšek

FOTOGRAFIJA (če ni drugače navedeno): Špela Stanonik, Sabina Božič, Boštjan Brdnik, Tija Blagotinšek

LEKTORIRANJE: Tina Benedičič

OBLIKOVANJE IN PRELOM: Studio Mazzini, d. o. o.

TISK: PRIMA IP, d. o. o.

Časopis podjetja Polycorn izhaja od leta 2004. Polyanec, številka **32/2020**, samo za interno uporabo.

FOTOGRAFIJE NA NASLOVNICI: Herman Pivk, Tomaž Lunder, Tija Blagotinšek

SOOČENI Z NOVO REALNOSTJO

Dogajanje, ki ga je v zadnjih mesecih sprožila pandemija koronavirusa, je globalno ohromilo našo poslovno dejavnost. Polna dejavnost našega trženja in prodaje v tem času se je izkazala za pravo odločitev, a učinki tega bodo dolgoročni, del zaposlenih je z junijem prešel na skrajšani delovni čas.

Zaradi pandemije in tudi s tem povezane omejitve gibanja prebivalstva se je v Evropi že v marcu, v primerjavi z marcem lani, za polovico zmanjšalo število registracij avtomobilov, aprila je bil upad po številnih državah EU za kar 95 odstotkov, v maju po ocenah za 85 odstotkov, občutno nižja prodaja novih vozil bo tudi še v juniju. To pomeni, da imajo naši neposredni kupci velike zaloge, skladišča številnih proizvajalcev avtomobilskih delov so zapolnjena, kar se odraža tudi v prodaji izdelkov pri nas. Dobra novica je, da so največji avtomobilski proizvajalci ponovno zagnali proizvodnjo na eno ali dve izmeni.

V Polycomu smo se že v marcu odločili, da bosta strateška prodaja in razvojni oddelek delala s polno močjo in hitro se je pokazalo, da je bila odločitev dobra. Razvojnemu centru je uspelo zapolniti kapacitete vse do oktobra oziroma novembra. Če bi se odločili drugače, bi izgubili za kar dva milijon evrov naročil za orodja. Posebej bi se tokrat zahvalil sodelavcem iz strateške prodaje, ki so v drugi polovici marca, v aprilu in maju pridobili več kupčevih projektov kot v prvih dveh mesecih in pol. Posebej bi želel izpostaviti nominacijo projekta za Valeo, pri katerem nam kupec zaupa razvoj projekta v vrednosti milijona evrov letne prodaje izdelkov, pri čemer bomo izdelek tržili vsaj osem let. Zelo pomembno je, da bo izdelek kakovostno razvit. Z nominacijami novih projektov smo dosegli dve tretjini letnega načrta glede prodaje izdelkov, pri prodaji orodij pa polovico.

Skrajšani delovnik

Oba omenjena oddelka še naprej delujeta v polni postavi, proizvodnja in podporne službe pa so z junijem začele delo po skrajšanem urniku. V Dobju delajo 32 ur tedensko, v proizvodnji v Črnomlju pa 24 ur. Nekatere podporne službe izvajajo 28-urni delavnik. Zaposleni na delo prihajajo trikrat oziroma štirikrat na teden, nadrejeni za teden dni vnaprej pripravljajo

urnike. Zaposleni v podpornih službah, ki bodo delali za skrajšani delovni čas, bodo deloma delali od doma.

Koliko časa bo organizacija dela takšna, je težko oceniti. Odvisno je od tega, kako se bodo pri nas, v Evropi in globalno pojavljali novi valovi koronavirusa. Vlada subvencioniranje skrajšanega delovnega časa kot pomoč podjetjem predvideva do konca letošnjega leta in na podlagi tega ocenjujemo, da se bodo trgi vračali postopno. Spodbudna informacija za Polycom je, da smo v prvih treh mesecih leta – kljub izgubi milijona evrov prodaje v marcu – imeli prihodke v višini 23 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani. Če tega ne bi bilo, bi morali odpuščati.

Za zdaj ne načrtujemo zmanjševanja števila zaposlenih iz poslovnega razloga. To tudi pomeni, da bomo že lahko delovali s stoddotno močjo, ko se bodo trgi vrnili na 75 odstotkov preteklih obsegov. Žal pa nismo mogli nadaljevati sodelovanja z nekaterimi, ki smo jih zaposlili za določen čas, zaradi začasnega povečanja obsega dela, in jim je pogodba potekla.

Želim se zahvaliti vsem zaposlenim za vso podporo, sodelovanje in razumevanje v času te zdravstvene krize. Okolja v teh razmerah ne moremo spremeniti, lahko pa vplivamo na svoja dejanja, zato bi posebej izpostavil, da ostanemo zavzeti, da delo opravimo še bolj vestno, odgovorno, kakovostno in tudi učinkovito.

► **Iztok Novak,**
direktor

OB PRVIH 35 LETIH SE VESELIMO NOVIH

*Ko smo pred 35 leti v domači garaži zabri-
zgali prve izdelke, si nisem mislil, da bomo
prišli do takšne obletnice. Še manj pa, da bo
podjetje kdaj zaposlovalo 280 ljudi.*

Srečen sem in ponosen na pot, ki smo jo prehodili do zdaj. Uspelo nam je, ker smo v vseh teh letih držali skupaj. In to vsi: brat Igor, najini družini in starši ter seveda vsi vi, sodelavci. Ob strani ste nam stali tudi takrat, ko se je bilo treba spopasti z izzivi, ki jih je prineslo zunanje okolje in na katere nismo imeli vpliva. Mislim na razpad Jugoslavije, poplave, točo, svetovno gospodarsko krizo pred dobrimi desetimi leti. In skupaj smo uspeli. Še več, iz preizkušenj smo prišli močnejši. Zato sem prepričan, da bomo tudi razmere, v katerih smo se znašli zdaj, v času koronakrize, uspešno premagali.

Zelo dobro se spominjam začetkov v sredini osemdesetih let. Kako vesel sem bil prvega stroja, ki smo ga postavili v domači garaži, saj jih v tistih časih ni bilo mogoče kar tako kupiti, na trgu jih preprosto ni bilo. Prva leta so bila težka, kruh smo si trdo pri-garali. A pri 21 letih je bil moj cilj samo delo in še enkrat delo, da bi zaslužil dovolj. Nisem razmišljal o tem, kako bi čim bolj preprosto prišel do tega, kar sem si želel, kakor morda zdaj razmišlja marsikateri mlad podjetnik. S trdim delom smo v letu 1997, ko so bili v podjetju zaposleni že mama Marija, oče Vinko in brat Igor, prišli do prelomne točke in se skupaj odločili, da zapustimo domačo garažo in kupimo prostore v Poljanah. Prvič smo začeli sestavljati ekipo, mnogi od njih so danes naši ključni kadri. Leta 2004 smo vzpostavili še orodjarno in potem smo hitro rasli in se razvijali. Pred krizo leta 2008 smo se že ozirali po dodatnih kapacitetah, a nas je za kratek čas pri teh načrtih ustavila. Leta 2012 smo vzpostavili podružnico v Črnomlju, a prihajali so novi in novi ter čedalje zahtevnejši projek-

ti. Leto 2017 je bilo v znamenju gradnje v Dobju in danes smo tu.

Znamo in zmoremo!

Polycom ima eno najsodobnejših tovarn v Sloveniji, odlične kupce in tvorite ga vi, dobro usposobljeni in zagnani zaposleni, ki ste eden od temeljev naše 35-letne zgodbe. Gremo naprej, v naslednjih 35 let. Trenutnih razmer se nismo ustrašili, še manj, da bi nas ustavile. Z optimizmom, trdno voljo ter našo delovno vnemo in sposobnostjo prilagajanja globalnim spremembam sem prepričan, da bomo ustvarili tovarno 5.0. Tovarno, v kateri bodo roboti prelagali izdelke in opravljali preprosta, ponavljajoča se dela, strojni vid bo preverjal kakovost izdelkov, samovozeči vozički bodo skrbeli za transport med proizvodnjo in skladiščem, sami bodo znali odložiti palete na pravo polico in poiskati material, ki ga bo potrebovala proizvodnja, ter palete za odpremo kupcu. Zaposleni bodo robote usmerjali, namesto da bi sami zlagali izdelke v škatle, bodo robotom dajali navodila, kako naj to naredijo. Imeli bodo odgovorne naloge, saj bodo roboti delali tako dobro, kot bodo dobra navodila, ki jih bodo dobili.

Teh sprememb se ne smemo ustrašiti, brez njih ni preživetja podjetja. Vem, da smo vsi zaposleni tega sposobni, biti pa moramo odprti za spremembe. Samo pomislite, kaj vse se je spremenilo v 35 letih in smo se vsega navadili. Prišli smo od delavnice, v kateri je ena oseba obvladovala celoten proizvodni proces izdelave kljuk za pohištvo, do velike specializacije dela in proizvodnje tehnološko najzah-tevnejših dvokomponentnih izdelkov za svetovne avtomobilске znamke. Pred 35 leti so v hiše komaj začeli prihajati stacionarni telefoni, danes napravo vsak nosi v žepu in samo pomislimo, s čim vse nam olajšuje življenje. Znamo in zmoremo!

► Iztok Stanonik

KO SI V PODJETJU TOLIKO LET, SE NAVEŽEŠ NANJ, NA LJUDI

Stanka Pintar se je v Polycomu zaposlila leta 1998, ekipa je takrat štela nekaj deset delavcev. Ko je prvi dan vstopila v proizvodnjo v Poljanah, ni mislila, da bo ostala dlje kot nekaj mesecev, danes pa je namestnica vodje proizvodnje v Dobju.

Kako ste prišli v podjetje?

Bila sem na porodniški, doma smo prenavljali stanovanje. Z mislijo na kakšen dodaten tolar zaslužka sem se pozanimala, ali v Polycomu morda potrebujejo honorarnega delavca, za nekaj ur na teden, pa še blizu mojega doma je bilo. Takrat sem o podjetju vedela samo, da se ukvarja s plastiko, tega pa seveda nisem govorila na glas. Sprejeli so me in do izteka porodniškega dopusta sem delo dodobra spoznala. Iztok Stanonik me je vprašal, če bi ostala, in ker sem bila zadovoljna, sem ostala. Zaposlili so me kot devetindvajseto po vrsti, danes nas je 280.

Kako se spomnite tistih časov?

Vse je bilo majhno, domače. Ata Vinko – tako smo klicali Iztokovega in Igorjevega očeta – mi je pokazal, kaj naj delam. Ko sem prišla, sem najprej pomagala pri sestavljanju ožemalnikov za limone. Bili so iz dveh delov, šteli smo jih in zlagali v škatle, nato pa na palete. V podjetju je bilo takrat morda 15 stro-

jev, ves čas si moral biti zraven, delali pa so tako, da so izdelki in dolivki leteli v en zaboj, vse je bilo treba prebirati. Največ sem prebirala in sestavljala izdelke, delala sem tudi na strojih – kjer so bile potrebe.

To je zahtevalo široka znanja, kajne? Kako pa ste se uvajali na posamezno delovno mesto?

Da, ko je bilo podjetje manjše, je moral vsak od nas poznati delo na več področjih. Zdaj so delovna mesta zelo specializirana. Določene stvari nam je pokazal ata Vinko, ko si prišel na kakšen stroj, ti je sodelavec pokazal, kako se zažene in kaj moraš delati, prav tako so ti pokazali, kako se sestavi kakšen izdelek in na kaj moraš biti pozoren pri pregledovanju izdelkov, in potem si se moral znajti sam, saj navodila niso bila napisana. Danes je lažje. Ko nekdo pride v proizvodnjo in bo zadolžen za stroje, mesec dni dela z mentorjem. Vsa navodila so napisana na strojih, tako da je vedno mogoče pogledati, kako se izdelek sestavlja, za vsak kos je narejen kontrol-

ni plan, kje se lahko pojavi težava, povsod so slike, vzorčni kosí, s katerimi si zaposleni lahko pomaga.

Omenili ste, da je bilo sprva zelo veliko prebiranja, bili ste tudi vodja prebiralnice. Kako pa je šel razvoj naprej?

Tako je, na začetku je bilo veliko prebiranja. Ko so prihajali novi projekti, pa je bilo čedalje več potreb po montaži in manj po prebiranju. Tako je nastal oddelek montaže s šestimi stroji za brizganje, v katerem smo delale (bila smo sama dekleta) vse: skrbele smo za brizgalne stroje, pakirale, izvajale kontrolo, čistile sušilnike in dozirne naprave, seveda tudi prebirale. Sprva smo sestavljale ročno, potem so prišli še polavtomatski in avtomatski stroji za montažne linije, ki jih je bilo treba posluževati. Že v Poljanah se je delo potem začelo specializirati, s selitvijo v Dobje pa je popolnoma razdeljeno: stroje poganjajo proizvodni tehnologi in tudi nekateri delavci, menjalci menjajo orodja, materiale nasipajo materialisti ... Mislim, da je zdaj delo za proizvodnega delavca lažje, ker potrebuje manj široko znanje. Po drugi strani tisti, ki poganjajo stroje, in tehnologi morajo imeti veliko bolj poglobljeno znanje, saj so izdelki čedalje zahtevnejši.

Kaj pa vam je ostalo najbolj v spominu, katere sprememba se vam zdi najpomembnejša?

Uvedba robotov – če bi zdaj vse prebirali ročno, bi verjetno morali imeti nekajkrat več zaposlenih, da bi zmogli. In tudi razvoj montaž. Na začetku smo s kleščami ročno montirali vzmeti na vsak kos posebej. Ko smo dobili polavtomatski stroj, smo vsak kos posebej vstavili vanj, vzmet se je nataknila strojno, zdaj gre vse samodejno, zaposleni samo še odmakne zaboj, ko je poln. In če pomislim na etikete – vse smo pisali ročno, kodo, datum, nalog ... in preden je šla paleta v skladišče, je bilo treba kode vse še enkrat preveriti in odpraviti napake. Zdaj delavec samo vtipka številko naloga in sistem natisne etikete. Izpostavila bi še uvedbo informacijskega sistema, ki omogoča, da vsak trenutek vemo, koliko kosov je narejenih, kateri stroji delajo itn. Tehnologija je res zelo napredovala in sploh si ne znam predstavljati, kako bi bilo, če bi delali na enak način, kot smo na začetku.

Na kaj se vam je bilo najtežje prilagoditi?

Na spremembo se ljudje različno odzovemo. Na začetku je vedno težko, ko se pa navadiš, ugotoviš, da ti sprememba delo olajša. Na to je treba misliti in jih sprejeti pozitivno. Nihče jih ne uvaja zato, da

bi bilo na koncu za zaposlenega težje in da bi imel več dela, delo se samo spremeni.

V tem času ste napredovali, zdaj ste namestnica vodje proizvodnje.

Nikoli se nisem samoiniciativno potegovala za napredovanje, delala sem in očitno so nadrejeni v meni videli potencial in da dobro delam. Ko so me vprašali, če bi vodila prebiralnico, sem rekla, da lahko poskusim, in enako se je zgodilo kasneje, za oddelek montaže. Pred dvema letoma, ko so potrebovali nove vodje v proizvodnji, sem tudi sprejela izziv. Kot namestnica sem odgovorna za organizacijo dela in ljudi. Vodstvu sem rekla, da če bom delala kaj narobe, mi morajo takoj povedati, samo tako se lahko izboljšaš. Če ti nihče ne pove, da ne delaš prav, tega ne moreš vedeti. To se mi zdi pomembno tudi pri sodelavcih v proizvodnji: da smo odprti, da sprejmemo pohvale in tudi kakšna opozorila na napake, ki so vedno dobronamerna in z namenom, da smo boljši.

Katera je po vašem mnenju najboljša odločitev, ki sta jo sprejela lastnika?

Nova tovarna v Dobju. V Poljanah smo bili že zelo stisnjeni in tudi kupci zdaj na Polycom gledajo drugače. Že stavba nanje naredi vtis, potem je tu še sodobna oprema in seveda razvoj, ki ga zdaj mnogo lažje ponudimo. Polycom ne zaspi na lovorikah, razvoj je naše gonilo, to se mi zdi zelo pomembno, saj na starih projektih težko preživiš. Včasih se je Polycom ukvarjal s proizvodnjo plastičnih izdelkov, danes pa je v ospredju razvoj. Všeč mi je tudi, da nikoli ne obupata, ampak skupaj s sodelavci takoj iščeta rešitve, ko se pojavi kakšna ovira.

Zakaj v podjetju vztrajate že toliko let?

V podjetje sem prišla, ko nisem imela pojma, kaj si želim delati. In mi je bilo všeč. Ko je nekaj dobro narejeno, te to napolni z zadovoljstvom, da ti dodatno energijo. Ko si v podjetju že toliko časa, z njim rasteš, se navežeš nanj in na ljudi. In delo, ki ga opravljam zdaj, mi je res zelo všeč. To, da me včasih pokličejo zvečer ali pa ob koncu tedna, morda med dopustom, ko se kaj zaplete, sem sprejela kot del svojih obveznosti in mi ni težko. Proizvodnja je pač živa stvar. Najpomembneje od vsega pa je, da se v službi dobro počutim, da se razumemo med seboj. Dobri odnosi so osnova.

► **Milka Bizovičar**

Foto: Anže Vrabl

TUDI PO 35 LETIH BLIZU LJUDEM IN USMERJENI V PRIHODNOST

Polycom se je v 35 letih od ustanovitve espeja in z idejo, da bi izdelovali ugašalnike za cigarete, razvil v sodobno podjetje z 280 zaposlenimi, s poudarkom na storitvah predelave plastičnih mas in razvoju zahtevnih orodij za brizganje.

Začeli smo leta 1985, v kletnih prostorih naše družinske hiše v Škofji Loki, z enim rabljenim strojem za brizganje plastike, ki je zahteval veliko ročnega dela, zanj pa smo prodali vse, kar je v hiši imelo neko vrednost. Prva zamisel, ki smo jo z očetom Vinkom in

bratom Igorjem dobili na obisku pri sorodnikih na Dunaju, da bi izdelovali ugaševalnik za cigarete, se ni izkazala za pravo, a predstavlja naš prvi korak. Tako smo v iskanju druge možnosti dobili priložnost za izdelavo plastičnih ročajev za pohištvo.

Začetki, polni izzivov

Z odločnostjo in trdim delom smo se prebili skozi prvo leto, prihodki so bili tolikšni, da sem leta 1986 zaposlil mamo. Z bratom Igorjem sva poleg dela za stroji skrbela za komercialo, nabavo, prodajo, organizacijo, marketing. Sprejemali smo tudi posle, s katerimi včasih nismo nič zaslužili, k temu je prispevala tudi hiperinflacija, prva skrb je bila, da podjetje obstane. Vpeta je bila cela družina, poleg naju z Igorjem tudi naša starša in moja partnerica, delali smo tudi po 20 ur na dan, oče Vinko je po službi, ki jo je imel v Škofji Loki, naredil še eno izmeno doma. Podobno tudi Igor, ki je po redni službi odšel na predavanja na fakulteto in nato poprijel še za delo doma. Ves zaslužek smo takoj usmerili v razširitev in posodobitev dela.

Tako je bilo vse do leta 1990, z razpadom Jugoslavije in izgubo trgov je bilo treba poiskati nove posle in pri tem smo bili uspešni. Proizvodnja je začela teči na tri izmene, v podjetju smo lahko zaposlili očeta, delali smo tudi ob koncih tedna. Bila je trda skorja kruha, a imeli smo voljo in cilj, da gremo naprej.

V spomin

Letos 10. junija je minilo že sedem let, odkar nas je zapustil Vinko Stanonik, oče lastnikov podjetja Iztoka in Igorja Stanonika. Nikoli ne bomo pozabili, kako se je vsako jutro sprehodil po podjetju, vsakemu zaposlenemu namenil toplo besedo in mu zaželel lep ter uspešen dan. Z velikim zadovoljstvom je hodil v službo in navdušenje nad uspehi, ki jih je

dosegel, prenašal tudi na svoja sinova. Nikoli ni dvomil o njuni sposobnosti, vedno ju je bodril in navdihoval z upanjem in vero. Za vsako težavo je našel rešitev in kljub svoji težki bolezni ni nikoli obupal, temveč ostal optimist do zadnjega diha.

Vedno ga bomo imeli v lepem spominu.

Igor in Iztok Stanonik v domačem naselju v Škofji Loki.

1. prelomnica: prodor na tehničnem področju

Več izkušenj ko smo imeli, bolj smo se zavedali, da dober izdelek lahko naredimo le z dobrim orodjem. Čeravno je stroj slabši, mora biti izdelano orodje vseeno vrhunsko. Sodelovali smo z nekim gospodom, ki nam je na orodju naredil strukturo lesa, da so bili plastični ročaji videti kot bi bili narejeni iz lesa. Za tiste čase je bil to velik podvig. Počutili smo se kot inovatorji. Znanje o orodjih smo pridobivali postopoma. Igor tudi v podjetju LTH, kjer je bil zaposlen do leta 1990 in kjer je tudi spoznal orodja. Na tem področju smo se čedalje bolj izobraževali in kmalu je dozorela zamisel o lastni orodjarni. Ugotovili smo, da le z lastno orodjarno in razvojem lahko pridobivamo kupce in jim poleg izdelkov prodamo tudi svoje znanje.

Konec leta 1991, ko smo začeli uresničevati strategijo prodora na tehničnem področju, so se za naše podjetje začeli boljši časi in leta 1997 prišli do točke, ko se je bilo treba odločiti: ali ostanemo v dveh delavnicah, ali pa izkoristimo priložnost in od takratnega LTH kupimo proizvodne prostore v Poljanah.

2. prelomnica: selitev v Poljane

Skupaj smo se odločili za drugo

možnost in hitro se je pokazalo, da smo storili prav. Že naslednje leto smo pridobili prvi certifikat kakovosti, čeprav so bili tovrstni certifikati takrat v Sloveniji redkost. Smo si pa s tem odprli vrata v avtomobilsko industrijo, v kateri je bil certifikat kakovosti pogoj, da so poslovni pogovori s potencialnimi kupci sploh stekli.

Začeli smo vzpostavljati strukturo podjetja in sestavljati ekipo, in sicer tako, da smo v podjetje povabili ljudi, ki so bili strokovnjaki na posameznem področju. Nekateri od takrat zaposlenih so zdaj ključni kadri v Polycomu.

3. prelomnica: zagon orodjarne

Leta 2003 smo odprli oddelek orodjarne, naslednje leto pa lahko označimo kot novo prelo-

Praznovanje 25-letnice podjetja

mnico podjetja, saj smo takrat s pomočjo Andreja Kosa zagnali orodjarno za proizvodnjo novih orodij in tudi vzpostavili oddelek za konstrukcijo, v katerem smo oblikovali orodja. Vodja je postal Sebastjan Sternad. Vzpostavili smo tudi kontrolno merilni laboratorij ter z odprtjem prizidka za logistiko prvič reševali prostorsko stisko.

V letu 2005 je Polycom ustvaril pet milijonov evrov prihodkov od prodaje, od tega je bilo 30 odstotkov izvoza, zaposloval je sto ljudi.

Tretje desetletje je bilo v znamenju širitve na tuje trge. V letu 2005 smo začeli sodelovati s Stabilusom, ki je danes naš največji poslovni partner in naslednje leto vpeljali proizvodni informacijski sistem Hydra. Leta 2007 smo vzpostavili razvojno skupino, saj smo se odločili, da bomo uvedli razvoj lastnih izdelkov ter raziskav na področju materialov tehnologij, procesov, informacijske tehnologije in netehnoloških dejavnosti. V njej so delovali trije raziskovalci.

Podjetje je bilo že v precejšnji prostorski stiski in leta 2007 smo kupili zemljišče v industrijski coni Dobje ter imeli pripravljeno projektno dokumentacijo za izgradnjo novega objekta. Pomanjkanje prostora smo reševali z najemom skladišča v Gorenji vas.

4. prelomnica: odprtje podružnice

A izbruhnila je globalna finančna kriza, tako da je leto 2009 minilo v znamenju varčevalnih ukrepov, kljub temu smo vložili v nekaj novih strojev, gradnja novega objekta pa je bila v takratnih razmerah za podjetje preveč tvegana. Rešitev prostorske stiske pomeni na-

Leta 2014 je Samo Hribar Milič (levo), takratni predsednik Gospodarske zbornice Slovenije, Iztoku Stanoniku podelil nagrado za izjemne podjetniške in gospodarske dosežke.

slednjo prelomnico v Polycomovi zgodovini, in sicer odprtje podružnice v Črnomlju leta 2012.

Ponosno smo prevzeli nagrado od koncerna Stabilus, največjega proizvajalca sistemov za dvig in spust prtljažnikov na svetu, ki nas je imenoval za najboljšega dobavitelja v letu 2013, naslednje leto pa nam je Gospodarska zbornica Slovenije podelila nagrado za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke. Ponovno smo reševali prostorsko stisko: zaradi širitve orodjarne smo najeli pisarniške prostore pri podjetju, s katerim smo si delili dvorišče. V letu 2014 smo se morali spoprijeti kar s tremi dogodki, na katere nismo imeli vpliva. V začetku leta nam je veliko škode povzročil žled, škoda, ki so jo jeseni povzročile hude poplave, pa je v višini 430 tisoč evrov. Kot da to še ni bilo dovolj, je v prisilni poravnavi pristal naš takrat pomembni kupec Cimos, izgubili smo kar nekaj denarja.

Leta 2015 je Polycom ustvaril 20 milijonov evrov prihodkov od prodaje, od tega 75 odstotkov na tuje trge, število zaposlenih je naraslo na 200.

V letu 2016 smo določili, da bodo ena od naših usmeritev zobniki in zagnali razvoj tehnologije, po večletnem razvijanju ideje o

postavitvi orodjarsko razvojnega centra (ORC) pa smo v tem letu načrt tudi uresničili. Vanj smo povezali razvoj izdelkov in orodij, dejavnosti proizvodne orodjarne ter preizkušanje orodij do vpeljanja končnih procesov v proizvodnjo. Naslednje leto smo orodjarno zagnali tudi v Črnomlju, z namenom, da dolgoročno sama servisira potrebe proizvodnje na tej lokaciji in da razbremeni delo v matičnem podjetju.

5. prelomnica: Temeljni kamen za novo tovarno

Februarja 2017 smo postavili temeljni kamen za izgradnjo sodobne tovarne v Dobju in se že na prelomu leta iz Poljan preselili v objekt s približno deset tisoč kvadratnimi metri uporabne površine – razen dela skladišča, ki je ostal na stari lokaciji. Uradno smo podjetje odprli aprila in 2018 in organizirali zelo odmeven dan odprtih vrat – obiskalo nas je več kot 1600 ljudi. Naložba, vredna okvirno 12 milijonov evrov, je prinesla vrsto izboljšav za vse oddelke, na državni ravni je ena najsodobnejših tovarn ta čas. Je pametna tovarna, ki nam omogoča tako imenovano industrijo 4.0. Prinesla nam je tudi prepoznavnost zunaj lokalnih okoliš, v katerih delujemo. Poslovni dnevnik Finance nas je uvrstil med finaliste izbora Tovarna leta,

dnevnik Delo pa je Polycomu podelilo nagrado Delova podjetniška zvezda za leto 2018. Kot so utemeljili: zaradi rasti poslovanja, usmerjenosti v digitalizacijo, vlaganja v izobraževanja zaposlenih in s potencialom uspešnega nadaljnjega poslovanja.

6. prelomnica: Imenovanje novega direktorja

Po selitvi se je podjetje organizacijsko prilagodilo novim pogojem in predvsem hitrim spremembam, ki jih prinašata v prvi vrsti digitalizacija in robotizacija. Organizacijske spremembe so bile potrebne tudi zaradi hitre rasti podjetja, takšna, kot je bila prej, ni bila več učinkovita. V letu 2018 smo zaposlovali več kot 250 delavcev, kar nas uvršča med velika podjetja.

Lani sva se solastnika Polycoma tudi odločila – kar je nova prelomnica na naši 35-letni poti –, da operativno vodenje podjetja prepustiva strokovnjaku na področju strateškega vodenja. Na direktorsko mesto smo imenovali Iztoka Novaka, njegova pomočnica je Mateja Karničar Šenk, z bratom Igorjem pa sva še naprej vpeta v podjetje na ravni strateškega odločanja. Skupaj sestavljamo upravni odbor.

Prepričan sem, da bomo z usmerjenostjo v razvoj in nenehne izboljšave tako na poslovnem kot tehničnem in proizvodnem področju ter s stalnim vlaganjem v znanje sodelavcev tudi v prihodnje znali pravočasno prepoznati potrebe naših strank, kupcev in poslovnih partnerjev ter jih dovolj hitro in učinkovito oskrbeli z izdelki in storitvami, ki jih pričakujejo.

► Iztok Stanonik

PRELOMNA TOČKA: NAKUP STAVBE V POLJANAH

Kako Polycom doživljata partnerici Igorja in Iztoka ter zaposleni v podjetju?

Urša Stanonik

Podjetju sem se pridružila leta 1996, ko sva z Igorjem postala par, dve leti kasneje sem se zaposlila. Delo v nabavi plastikarne, kjer sem zdaj, je zelo dinamično, a odgovorno. Odgovorno v smislu, da materiala v podjetju ne sme biti preveč, a hkrati mora biti vedno na razpolago.

Krmarjenje med podjetjem in družino? Na začetku sva z Igorjem podjetje vpeljala tudi v prosti čas, v družino. Ko pa smo odpirali poslovno enoto v Črnomlju in je Igor tri dni v tednu preživel tam, sva se dogovorila, da podjetje in prosti čas čim bolj ločiva. Velikokrat je šlo, včasih pač ne. To je povsem normalno. Misel preprosto vse popoldneve uhaja nazaj v službo, a kljub temu počnemo tudi druge stvari. O podjetju razmišljam manj, ko so stvari utečene v varne tirnice. Pred dobrimi desetimi leti sem doživela mesece krize. Koliko neprespanih noči je bilo, si ne more nihče niti zamisliti. Najbolj se mi je trgalo srce, ko smo morali zaradi krize odpustiti nekaj zaposlenih. Ker podjetje kljub velikosti še vedno dojemam kot eno veliko družino, so takšne odločitve boleče. Je pa v podjetništvu tudi veliko lepega. Odnosi zaposlenih temu lepemu prispevajo največ! In prav odnosi so pot do uspeha.

Kaj je po vašem prelomna točka uspeha v teh 35

letih? Po moji oceni nakup zgradbe v Poljanah leta 1997 in selitev proizvodnje iz domačih garaž v nove prostore. Takrat smo skokovito rasli in dobili priložnost za nove kupce. Seveda vsega tega ne bi bilo, če ne bi bilo treh moških, ki so vse skupaj začeli – Iztoka s svojo drznostjo, Igorja z veliko mero preračunljivosti ter njunega očeta. Tast Vinko je bil skozi moje oči človek, ki je našel pravo ravnovesje med svojima sinovoma. In njihove odločitve so bile skoraj vedno poplačane z novimi projekti.

Kaj želim ob 35. obletnici? Ob 35. letnici podjetja želim, da se v tej krizi čim prej vzpostavi ravnovesje in se vrnemo na pot, ki smo jo začrtali. Kriza pred dobrimi desetimi leti nas je naučila marsičesa. Predvsem strpnosti. V tej se učimo zavedanja, da je le zdravje lahko tisto, ki nam stopi naproti. Verjamem v celotno ekipo podjetja in uspeh, ki ga bomo po končani koronakrizi lahko proslavili. In prepričana sem, da nam bodo otroci hvaležni, ko bomo šli v zasluženo penzijo. Zdaj so v letih, ko lahko razumejo, kaj krize prinašajo in katere so prave odločitve: biti morajo drzne, a s pravo mero razuma.

Barbara Stanonik

Ko sem pred štirimi leti prišla v podjetje, sem bila navdušena nad pozitivno in prijateljsko klimo v podjetju. Za tak pozitiven odnos sta nedvomno zaslužna lastnika Iztok in Igor. V vseh teh letih je podjetje šlo skozi dobre in težke čase in tako bo tudi v prihodnje. Prav zdaj, v času koronakrize, se kaže velika pripadnost zaposlenih podjetju in velika skrb lastnikov zanje.

Kot partnerka Iztoka Stanonika sem v podjetje vpet tako poslovno kot tudi zasebno, saj tudi v prostem času ni mogoče popolnoma pozabiti na podjetje. Ponosna sem, da sem delček te zgodbe, ki bo, prepričana sem o tem, trajala še dolgo.

Iskrene čestitke lastnikoma in vsem zaposlenim za 35 let odličnega dela!

»NA ZAČETKU SAMO RAZMIŠLJAŠ, KAKO BOŠ ČIM VEČ NAREDIL.«

Gospa Marija, mama Iztoka in Igorja Stanonika, je bila prva redno zaposlena v Polycomu. Tudi po upokojitvi je vsak dan, vse do izbruha koronavirusa, prihajala v podjetje, ponosna, v kaj se je razvila obrtna delavnica.

Leta 1986 odločitev, da redno službo, ki jo je izpolnjevala, zamenja za delo delavnici, kjer je v dopoldnevih na začetku pogosto sama skrbela za celoten delovni proces, ni bila lahka. A danes ji niti malo ni žal.

Kako se spominjate začetkov?

Bilo je zelo lepo. Z možem Vinkom sva veliko časa preživela skupaj. Zadnja leta njegovega življenja sva opravljala bolj terenska dela. Velikokrat je bilo treba kaj nujno pripeljati. Po njegovi smrti se mi je pridružila Iztokova hči Špela.

Čeprav ste upokojeni, se še vedno radi odpeljete v Dobje. Kakšno se vam zdi podjetje?

Da, dokler se ni pojavil ta virus, sem prihajala vsak

dan, zdaj grem manj pogosto. V času epidemije, ko niso bili vsi zaposleni na delovnih mestih, se mi je zdelo pusto, prazno. Tolažim se, da bo kmalu spet bolje. Treba je upati. Ko pridem, se sprehodim po podjetju. Veliko je – če hočem narediti cel krog, se veliko zamudim. V Poljanah je bilo vse bolj skupaj, manjše.

Ste si takrat, ko je bil posel še na začetku, predstavljali, da bo to tako?

Nisem si predstavljala, da bo podjetje postalo tako veliko. Sploh ne. Tega si ne moreš predstavljati. O takih stvareh človek takrat sploh ne razmišlja, v glavi se ti plete samo, kako boš čim več naredil in dobil čim več poslov. In potem, če si priden, lahko to dosežeš. In imeti moraš veselje in upanje za naprej.

Na kaj ste najbolj ponosni?

Na svoja sinova, ki dobro delata. In tudi na mlado generacijo, vsi so zelo pridni, delovni.

VPETI OD MALIH NOG

Kako je s podjetjem in podjetništvom rasla mlada generacija družine Stanonik? Kako je vpeta v delo danes in kakšen bo Polycom v prihodnje?

Diana Stanonik

Podjetje in posel sta bila vedno vpeta v našo družino, v družinskih pogovorih sta bila velikokrat vpletena tudi Polycom in dogajanje v njem. Tako je, odkar pomnim, in mislim, da smo tudi kot družina rasli s podjetjem. Tudi zdaj, ko sem odrasla, ni nič drugače, saj je moj partner prav tako zaposlen v Polycomu. Podjetništvo je naš način življenja in

ne predstavljam si, da bi po osmih urah dela v pisarni šla domov in kar odklopila glavo.

Kakšno bo naše podjetje čez 35 let? Bo zdravo in bo še vedno stalo na družinskih temeljih, čeprav bo delovalo na globalni ravni? Nekoč mi je neka stranka rekla, da je pomembno slediti kupcu globalno, a hkrati ostati lokalni. S tem se zelo strinjam in to je naša vizija. Torej širitev, a s sidri trdno v okolju, iz katerega izhajamo. Ne bo raslo samo podjetje, ampak se bodo z njim razvijali tudi naši sodelavci in okolje, v katerem bomo delovali.

Špela Stanonik

Zelo sem ponosna na podjetje in še posebej na vse moje družinske člane, še zlasti ko pomislim, kako smo na začetku delali doma v garaži. Za to, da je danes Polycom to, kar je, sta potrebovala veliko drznosti, vložila sta veliko dela, se marsičemu odrekla ... Pogosto sta morala dati prednost podjetju pred družino. Spomnim se, da se oči ni mogel udeležiti mojega maturantskega plesa, ker je bil službeno na Japonskem. Seveda sem delno to razumela, pa vendarle je manjkal samo on in to mi vseeno ni bilo všeč.

Polycomu želim čimprejšnje okrevanje in da bomo v boljših časih praznovali štiridesetletnico.

Grega Stanonik

S podjetjem sem v neposrednem stiku že vse življenje. Ob mojem rojstvu je bilo podjetje veliko manjše, bilo je v garaži naše hiše v Poljanah. Tistih časov se sicer ne spomnim, vendar so mi zanimive zgodbe o tem, kako drugače je podjetje delovalo. Na primer, kako so porezovali dolivke na dvorišču, kako so sušili material v pečici, kako je potekalo nakladanje in razkladanje iz tovornjakov. V garaži je bilo takrat šest strojev za brizganje plastike, danes jih je že okoli sto.

Kasneje sem kar nekaj časa preživel s starimi starši v takratnem

novem objektu v Poljanah, kamor smo se preselili leta 1997. Po koncu pouka so me velikokrat pazili in takrat smo sestavljali in prebirali različne izdelke. Čeprav so v podjetju že opravili osem ur dela, so ga vedno vzeli še nekaj za domov. Celó ko smo šli v toplice ali na morje, so izdelki šli z nami.

Veliko sem se naučil, ko sem z dedom hodil na redne obhode skozi proizvodnjo. Predvsem mi je bilo zanimivo, da je vedno opozoril zaposlene, da ležijo evri po tleh, če je tam opazil ležati kakšen izdelek. O delovanju podjetij pa sem se mnogo naučil tudi, ko smo hodili na teren in vozili izdelke k našim kupcem oz. ko smo pri dobaviteljih pobirali material.

Z očetom sva se pogosto pogovarjala o dogajanju v podjetju. Govorila sva o novih projektih, ki smo jih dobili, na katerih strojih jih bomo delali, razpravljala o strojih in tehnologijah, ki smo jih kupovali, analizirala druga podjetja, včasih tudi njihove bilance. Razvijala sva tudi ideje o poslovnih priložnostih in naložbah ... Iz vsega tega sem se veliko naučil.

Zdaj delam v strateški prodaji, kjer je delo zelo razgibano. Všeč mi je, da sem na eni strani v stalnem stiku z različnimi oddelki v podjetju, na drugi strani pa tudi z različnimi odgovornimi pri kupcih. Delo je odgovorno, hkrati pa

mi omogoča hitro pridobivanje znanja na več področjih.

Ob 35-letnici se želim zahvaliti vsem sodelavcem, dobaviteljem in kupcem, ki so prispevali k zgodbi, ki jo pišemo. Kljub močnemu vplivu zaradi covid-19 pa želim podjetju vse dobro in čimprejšnje okrevanje od posledic te krize.

Tija Blagotinšek

»Ovire so nujne za uspeh v prodaji in vseh drugih poklicih, saj zmaga pride šele po mnogih bojih in neštetih porazih.« (Augustine Og Mandino II)

Ne bi se mogla bolj strinjati s to izjavo. Tudi Igor in Iztok sta se morala spopasti z marsikaterim izzivom, da sta podjetje 35 let uspešno in dobro vodila ter ga pripeljala do tu, kjer je zdaj. Zelo sem ponosna, da sem lahko del te uspešne ekipe. Z veseljem se spominjam otroštva, ko sem imela priložnost raziskovanja po podjetju, ko me je Igor vzel s sabo v Polycom. V srednji šoli sem tu prvič delala, sprva je šlo le za prebiranje, kasneje sem delala na strojih, moja pot se je nadaljevala v logistiki, komerciali, nato pa sem se zaposlila v kadrovskem oddelku. Svoje delo imam zelo rada. Igorju sem zelo hvaležna, da mi je dal priložnost. Predstavil mi je, kaj je pomembno pri delu in poslovanju, pridobljene delov-

ZAPOSLENI O PODJETJU

ne navade pa mi zelo pomagajo tudi v zasebnem življenju.

Igor in Iztok, ob 35-letnici Polycoma se vama želim zahvaliti in vama želim še ogromno uspehov, odlično izpeljanih projektov in sladkih zmag!

Maša Stanonik

Ni veliko zgodb o uspehu, zato sem toliko bolj ponosna na očija, Iztoka in deda. Ponosna sem zato, ker so vztrajali kljub kakšnemu padcu in neuresničeni ideji. Predstavljajo mi vzor in zavedanje, da se moraš boriti za tisto, v kar verjameš, da moraš biti vztrajen, pogumen in drzen. To povezujem tudi s študijem, kjer sem postavljena pred veliko preizkušnjo. Je naporno in velikokrat se mi zdi nemogoče. Potem pa pomislim na to, da se trdo delo in odrekanje vedno poplača. Zavedam se, da so se morali odreči ogromno stvarjem, da nam, otrokom, lahko nudijo boljše življenje. Zdaj je na nas, da se potrudimo in se dokažemo. Težko pričakujem čas, ko bom k podjetju lahko prispevala več kot samo delo med poletnimi počitnicami.

Polycomu ob 35-letnici želim veliko novih projektov, dobrega vodenja, zmag in trdnosti v težkih časih, hkrati pa še naprej takšno zaupanje v kolektiv.

Nataša Jesenko, zaposlena v proizvodnji

Polycom vidim kot zelo uspešno, inovativno podjetje. V njem je veliko mladih ljudi, polno novih znanj, idej, ki nam prinašajo delo. Tu sem se zaposlila pred 21 leti. Dobro se še spomnim takratnih direktorjevih besed. Rekel je, da smo kot ena malo večja družina,

da je delo čisto vsakega od nas pomembno, zato vsak prispeva kamenček v mozaiku uspešnega Polycoma.

Polycom mi veliko pomeni, saj mi daje službo, ki jo rada opravljam in je blizu doma. Ko si v podjetju toliko časa, je tudi del srca. Ni ti vseeno, ko se podjetje prebija skozi težke čase in tudi uspehov se iz srca veseliš! Tu sem spoznala veliko ljudi, ki nam je blizu »stara šola«: delati dobro, vestno, natančno, vztrajno, da se zmoremo prilagajati in znamo stopiti skupaj, tudi če to ni lahko.

Podjetju Polycom ob 35-letnici iskreno čestitam in želim še naprej veliko modrih odločitev, ki vodijo samo naprej, vse višje in višje!

Sebastjan Sternad, vodja razvoja in raziskav

Podjetje vidim kot zgodbo o uspehu, ker 35 let rasti zahteva veliko truda zaposlenih in pravih podjetniških in poslovnih odločitev. Vedno je bil pogled usmerjen naprej v smislu razvoja in ne samo obstoja. Z zagnanostjo smo vedno uspeli rešiti prav vsak izziv in te rešitve so nam dolgoročno zagotovile prepoznavnost pri kupcih.

Želim, da bi tudi v prihodnosti znali prepoznati dober posel in se, majhni kot v svetovnem merilu še vedno smo, še naprej uspešno boriti z velikimi konkurenti, obenem pa uspešno odgovarjali na zahteve velikih kupcev.

Gašper Bergant, strokovni sodelavec s področja razvoja in raziskav

Polycom vidim kot uspešno podjetje v svetovnem merilu. Z znanjem in izkušnjami, ki jih je podjetje pridobilo v 35 letih delovanja, uspešno rešuje težave predvsem kupcev tehničnih polimernih izdelkov. Veseli me, da se zaposleni ne ustrašijo takoj zahtevnih izdelkov, ampak zanje poskušajo najti rešitev in pot, ki pripelje do uspešno izvedenih projektov in zadovoljnih kupcev. Za naprej želim podjetju stabilno poslovanje in rast predvsem na področju znanja, saj bo le s tem ohranilo status in konkurenčnost, ki ju je pridobilo do zdaj.

ČRNOMELJ: V OSMIH LETIH DO 70 ZAPOSLENIH

Leta 2012 je Polycom odprl podružnico v Črnomlju. Le s hitrim in znatnim povečanjem kapacitet smo lahko pravočasno zagnali sedemletni projekt za znamko Nestlé, in sicer proizvodnjo plastičnih delov za kavni avtomat.

Prostor, dve tretjini hale, smo najeli od podjetja Danfoss in samo nekaj mesecev kasneje je redna proizvodnja stekla. Obseg poslovanja Polycoma se je z vzpostavitvijo podružnice povečal za 2,3 milijona evrov oziroma za 15 odstotkov. Stvari so se odvijale res zelo hitro in v pravo smer, tako da smo že kmalu odkupili celotno stavbo ter skladiščni prostor.

Leta 2014 je vodenje podružnice prevzel Damjan Rozman in naslednje leto smo v Črnomlju imeli več kot 20 strojev in zaposlovali več kot 40 delavcev. Do leta 2019

se je število zaposlenih povzpelo že na približno 70, v proizvodni hali deluje več kot 30 strojev, petina jih omogoča dvokomponentno brizganje, z izdelki, proizvedenimi v Črnomlju, pa podjetje realizira že deset milijonov evrov prodaje na leto.

Specializacija

Postopoma je podružnica prevzemala posamezne nove projekte, Polycomove kupce je bilo treba prepričati, da je podjetje tudi na drugi lokaciji enako zanesljiv in zaupanja vreden partner. Zahtevne presoje je ekipa uspe-

šno prestala in sčasoma začela prevzemati tudi določene nove kupce. Črnomaljska enota se je specializirala za izdelavo različnih tipov tulcev, čedalje večji delež je dvokomponentnih izdelkov, izdelujejo različna ohišja in ostale sestavne dele za filtre.

Poleg proizvodnje, ki je sicer največja celica enote, v podružnici delujejo tudi oddelki logistike, kontrole, vzdrževanja strojev in naprav ter avtomatizacije in orodjarne. Z orodjarskim delom imamo velike načrte, in sicer naj bi dolgoročno tudi samostojno, ob pomoči strokovnjakov matičnega podjetja, zagotavljal sestavne dele novih orodij za lokacijo in nudi podporo matičnemu podjetju.

Timsko delo osnova za uspeh

Polycom vseskozi vlaga v vse vrste infrastrukture, opremo in strojni park v Črnomlju, samo tako se lokacija lahko razvija, je sposobna ustvarjati čedalje večjo dodano vrednost podjetju.

Zaposleni pomembno prispevajo k uspešnemu razvoju enote. Že ob vzpostavljanju več kot 130 kilometrov oddaljene podružnice je bilo odločilnega pomena timsko delo, sam ne moreš ničesar premakniti. Sam sem deloval na tehničnem področju in izvedbenem delu, brat Iztok pa tudi na kadrovskem. Pri izvedbi projektov pa so mi bili v veliko pomoč sodelavci Andrej Kos, Miha Tušek in Igor Bogataj, skupaj s ključnimi sodelavci v Črnomlju.

► **Igor Stanonik, Damjan Rozman**

TEHNOLOGIJA JE ODVISNA TUDI OD KADROV

Vpeljevanje tehnologij v podjetje je postopno, vedno smo iskali meje, kaj še lahko ponudimo kupcem z znanjem, ki ga imamo v podjetju, in z usposobljenostjo kadrov.

Lastniki so podjetje zagnali z enim strojem, na katerem so vse operacije izvajali ročno. Prva sušilna peč za predelavo poliamidov je bila kupljena leta 1987. Kot preskok k tehnologiji lahko označimo nabavo preprostih manipulatorjev za ločevanje dolivkov in izdelkov. Na začetku je razvoj na tem področju potekal počasi, kar je razumljivo, saj znanja ni bilo mogoče kupiti, izobraževanja ni bilo, podjetje je bazo znanj vzpostavilo samo, temelji na izkušnjah. Leta 1999 so zagnali prvega robota Sepro in ustanovili tehnološki oddelek, leta 2004 pa kontrolno-merilni laboratorij in nabavili prvi 3D merilni stroj.

Prva avtomatizacija pred 15 leti

Prvo avtomatizirano montažno linijo so v Polycom dostavili leta 2005, in sicer so jo zaposleni iz podjetja razvili skupaj z zunanjim partnerjem Lama Dekani. Potrebovali so jo, da so lahko sledili naročilom Stabilusa za t. i. *ball sockete*. Isto leto so zagnali prvo robotizirano linijo s sklopom dveh kartezičnih robotov Sepro in vzpostavili visokohitrostno rezkanje. Naslednje leto je sledila vpeljava proizvodnega sistema Hydra, uvedli so lasersko varjenje delov orodij in ob dodatni avtomatski montažni liniji za podjetje Stabilus kupili dva nova orodjarska stroja za obdelavo grafita in potopni eroziji.

Leta 2007 je bila v Polycomu vzpostavljena razvojna skupina,

njen namen pa razvoj lastnih izdelkov ter raziskav. Dve leti kasneje je sledila naložba v optično kontrolo vzmeti in s tem izboljšanje učinkovitosti montažne linije na projektu Stabilus.

Prvi stroj za dvokomponentno brizganje smo v podjetje dobili leta 2012, kot enega od mejnikov v tehnološkem razvoju pa lahko omenimo sodelovanje s kupcem TE Connectivity. Leta 2014 so v podjetje pripeljali prva orodja za tega kupca. Istega leta je podjetje vložilo v nakup opreme za ultrazvočno in vibracijsko varjenje ter v šestosnega robota.

Velik napredek pri prijemalih in avtomatizacijah

Eden od ključnih mejnikov tehnologije brizganja je bil leta 2018 selitev v nov objekt. Med številnimi novostmi omenimo nov centralni sistem sušenja in informacijsko povezavo strojev. Tehnološko in sistemsko organizacijsko je zdaj lažje upravljati 65 strojev, kot jih je bilo prej 30.

V zadnjih letih smo močno napredovali pri izdelavi prijemal, prav tako pri manjših avtomatizacijah. Pomembnejše so denimo za našega kupca Nexans. Zdaj preizkušamo sodobne rešitve pri kolaborativnih robotih ter samovozečih vozilih. Osnova za vse to pa je kakovostni sistem MES, ki povezuje vse podatke na enem mestu.

► **Gašper Sever, Milan Dolenc**

Naših 35 let skozi izdelke

Na naslovnici objavljamo fotografije nekaterih izdelkov, ki smo jih proizvajali v naši 35-letni zgodovini. Kateri so?

- 1. Gobica za ugašanje cigaret** je bil prvi izdelek, ki je leta 1985 nastajal še v podjetju Iztok Stanonik, s. p.
- 2. Ohišje za vrtnalnik Iskra Ero** iz leta 1986.
- 3. Končnik bovdena** na ročni zavori za VW smo za naročnika TBP izdelovali od leta 1992.
- 4. Številčnik za električne števec** smo začeli izdelovati leta 1998. Za potrebe proizvodnje smo kupili prvi stroj za vroči tisk, z njim smo v letu dni lahko natiskali več kot deset milijonov kolutov.
- 5. Sklop prestavne ročice** (2005), sestavljen iz plastičnega in dveh kovinskih delov za kupca Cimos. Za potrebe projekta smo odprli prvo robotizirano linijo – izdelava je potekala z dvema kartezičnima robotoma.
- 6. Zatezovalnik mikro jermena** v avtomobilu (nem. *Spannrolle*) smo začeli izdelovati leta 2010 za podjetje Mubea, del je bil namenjen za Audi in Renault.
- 7. Silencer** je sestavni element za dušilec zvoka pri ventilatorju prezračevanja (2012).
- 8. Konektor** smo leta 2015 začeli izdelovati za podjetje TE – connectivity, ki je dobavitelj avtomobilski in elektro industriji.
- 9. Ohišje konektorja** za podjetje TE – connectivity (2019).

OD ROČAJEV ZA OMARE DO RAZVOJNIH PARTNERSTEV

Razvoj podjetja se odlično odraža v izdelkih in storitvah, ki jih zagotavljamo našim kupcem.

Naš prvi kupec je leta 1985 postal pohištveno podjetje Jelka, ki je iskalo dobavitelja plastičnih ročajev za odpiranje predalov in omar, v naslednjih letih smo pridobivali kupce s področja elektroindustrije in malih gospodinjstvih aparatov. V času razpada Jugoslavije je bil naš pomembni vir prihodkov izdelava ohišij za različne vrste baterij.

Prvi koraki v avtomobilski panogi

V avtomobilsko industrijo, ki danes predstavlja približno 85 odstotkov prodaje, smo vstopili leta 1992, ko je naš kupec postal podjetje TBP, s katerim še vedno sodelujemo. Naslednje leto smo pridobili prvega naročnika iz tujine: za podjetje Philips smo izdelovali sestavne dele za male kuhinjske aparate. Ob koncu devetdesetih let smo za družbo Hella začeli izdelovati ohišje meglenk za VW ter dele za zavorne luči, v ta čas sega tudi za-

četek sodelovanja z Danfossom.

V letu 2001 smo pridobili certifikat kakovosti ISO TS 16949 in odločneje vstopili v avtomobilsko industrijo. Dve leti kasneje smo za japonsko podjetje Mitsuha začeli izdelovati plastične zobnike za motorje brisalcev. Sodelovanje z BSH sega v leto 2004, prvič smo našemu kupcu lahko ponudili poleg izdelave tudi razvoj izdelka, saj smo v tem letu zagnali orodjarno in oddelek konstrukcije. Leta 2005 nas je kot ustrezne dobavitelje za različne plastične dele v avtomobilski industriji potrdil Stabilus – z njim zdaj ustvarimo približno 40 odstotkov vseh prihodkov od prodaje.

Patentiranje inovacije

Dve leti kasneje smo za BMW razvili plastični nosilec za pedal, ki je nadomestil kovinskega, isto leto smo prvič vstopili na kitajski trg in s kupcem Leoco hkrati tudi na področje kompresorske tehni-

ke, navezali smo stike z največjim proizvajalcem filtrov v avtomobilski industriji, podjetjem Mahle. Danes je naš drugi največji kupec. V letu 2008 smo postali razvojni dobavitelj VW. V razvojnem projektu nam je uspelo kovinski izdelek za volanski zglobov zamenjati s plastičnim, inovacijo pa smo skupaj s kupcem patentirali pri nemškem patentnem uradu.

Prav postati razvojni dobavitelj svojim kupcem je danes za Polycom ključnega pomena. Eden izmed njih je EBM papst, ki deluje v avtomobilski industriji poleg tega pa tudi na področju ventilacije in klimatizacije. Z njim sodelujemo od leta 2012, leto kasneje smo se povezali z družbo Nexans, ki razvija in izdeluje kabelske sisteme v motorjih avtomobilov in instalacije v kabinah avtomobilov ter elektromehanične komponente.

Podjetje Kamstrup je naš kupec od leta 2014, v letu 2017 smo začeli zelo plodno sodelovanje s podjetjem BorgWarner, ki je specializirano za izdelavo pogonskih sistemov v avtomobilih, lani pa z družbo Brose, kjer izdelujejo sisteme za odpiranje stekel v avtomobilskih vratih, dele za avtosedeže in vzmeti za samodejno dviganje prtljažnika. Vse to pri nas že delamo in s sodelovanjem s tem kupcem sledimo strategiji, da se želimo krepiti v segmentih, kjer imamo največ znanja, pri čemer iščemo tudi priložnosti zunaj avtomobilske industrije. Polycom je v letu 2019 kar 90 odstotkov prihodkov od prodaje, ki zajema orodjarske storitve ter proizvodnjo visoko zahtevnih izdelkov iz plastike, ustvaril na tujih trgih, leta 2015 pa 70 odstotkov.

► **Iztok Stanonik, Izток Černalogar**

USPEHE JE TREBA PRAZNOVATI

35-letnico podjetja smo obeležili v krogu sodelavcev in povabljenih gostov. Solastnik Izток Stanonik se je zaposlenim zahvalil za predanost, direktor Izток Novak pa je poudaril, da nas trenutne razmere ne smejo ohromiti.

Pred tovarnoma na obeh lokacijah smo se zbrali 1. junija. Na začetku dvournega druženja je navzoče nagovoril Izток Stanonik. Ob ustanovitvi podjetja si ni mislil, da bo zraslo do takšne mere, kot je. »Tudi ko smo se morali spopasti z izzivi, ste nam stali ob strani in skupaj smo uspeli,« se je zahvalil zaposlenim. Prav to mu vliva optimizem, da bo podjetje tudi iz razmer, ki jih je prinesla koronakriza, izšlo

kot zmagovalec. Posebno zahvalo je izrekel Mateji Karničar Šenk, »ki že leta pomaga krmariti to barko«, in direktorju Izтку Novaku, ki je »sprejel izziv in s svojim znanjem, zagonom in novo energijo podjetju dal svežega vetra v jadra«.

Izток Novak je povzel razmere, v katerih po izbruhu pandemije deluje podjetje, in pohvalil sodelavce, da so se zelo dobro odzvali. »Trženja niste zaustavili, v dveh mesecih bi lahko izgubili za več kot dva milijona naročil orodij, razvojni center dela stoodstotno in kapacitete so zasedene vsaj

do oktobra, v dobavni verigi vam je uspelo obvladovati obratna sredstva,« je naštel in sodelavce bodril, da nas dogodki, kot je izbruh pandemije, morajo strezniti, a ne ohromiti, spodbuditi in ne prestrašiti, kljub naporom se moramo znati tudi razveseliti.

Praznovanje 35-letnice podjetja je bila priložnost za to. Med sproščenim druženjem smo nazdravili, prigriznili in se posladkali s praznično torto, domov pa smo odnesli simbolično darilo – nahrbtnik.

► Barbka Rupar

KORONAVIRUS: TRGI SE BODO POSTOPOMA OPOMOGLI

Pandemija koronavirusne bolezni je močno vplivala na avtomobilsko industrijo na svetovni ravni. Občutimo jo tudi v Polycomu, pokazalo pa se je, da smo na začetku sprejeli prave odločitve, ki se odražajo v prodaji. Optimistični so tudi podatki iz tujine: trg v Evropi kaže znake okrevanja, v ZDA je okrevanje hitrejše od pričakovanj, na Kitajskem pa so maja že prodali več avtomobilov kot pred letom dni.

V nadaljevanju povzemam dogajanje v avtomobilski panogi od marca naprej in kako smo ukrepali v našem podjetju. Že v začetku marca, pred uradno razglasitvijo pandemije v Sloveniji, smo v Polycomu zaznali, da virus prihaja. Zelo intenzivno smo začeli pripravljati ukrepe za spremenjen način dela, hkrati pa smo pričakovali upad trgov, na katerih so prisotni naši kupci. To se je res zgodilo že v marcu in še posebej v aprilu, maja se je krivulja že obrnila in pričakujemo, da se bo prodaja vozil do konca leta vrnila na 80 odstotkov obsega v lanskem drugem polletju.

Ob izbruhu pandemije smo oblikovali manjši tim za omilitve gospodarske škode. Zagotovili smo tak obseg ljudi v podjetju, ki je bil še potreben, da lahko zagotavljamo vse ključne dobave in da ne proizvajamo izdelkov na zalogo. To velja za proizvodnjo in zaledne službe, medtem ko prodaja in trženje ter razvojni center vseskozi delajo v polnem obsegu. Ko so kupci na trgu iskali dobavitelje, smo bili v nasprotju z marsikom drugim mi na voljo in rezultat je, da so naše zmogljivosti na tem profitnem

centru že zdaj polno zasedene do oktobra oziroma novembra.

V Polycomu manjši vpliv

Proizvodnja žal deli usodo avtomobilске industrije, za katero so bili pretekli trije meseci zelo težki. Ljudje so ostajali doma, avtomobilski saloni so bili zaprti. V marcu je registracija novih vozil na evropskih trgih upadla okvirno za 50 odstotkov, v mesecu aprilu po številnih državah za 95 odstotkov in maja po prvih

ocenah v zahodni Evropi v povprečju za blizu 60 odstotkov v primerjavi z istimi meseci lani. V ZDA poročajo o zmanjšanju števila registracij na medletni ravni za 30 odstotkov, se pa trg pobira hitreje, kot je bilo pričakovati. Pozitivne informacije prihajajo tudi s Kitajske, največjega trga v avtomobilski industriji, kjer so maja prodali za 12 odstotkov več vozil kot leto pred tem. Podatki še ne napovedujejo nujno popolnega okrevanja, saj veliko ljudi skrbi zmanjšanje plač ali izguba zaposlitve.

Manjšo prodajo končnih izdelkov smo močno občutili tudi v Polycomu. Marca smo imeli 40 odstotkov manjšo prodajo v primerjavi z drugim polletjem lani, v aprilu pa 65 odstotkov in v maju 55 odstotkov. V juniju pričakujemo, da bomo dosegli 60 odstotkov prodaje, ki smo jo imeli v drugi polovici leta 2019. Vedeti moramo, da imajo številni naši neposredni kupci velike zaloge. Dobra novica pa je, da so največji avtomobilski proizvajalci proizvodnjo že zagnali.

Čas za pospešek ključnim projektom

Napovedi za naprej so nevhvaležne, saj je veliko odvisno od tega, ali se bodo pojavljali novi valovi bolezni in če da, kako močno in katere države bo to prizadelo. Če ne bo večjih pretresov, bi se prodaja vozil do konca leta morala lahko postopno vrnila na 80 odstotkov obsega iz lanskega drugega polletja.

Čas epidemije zelo učinkovito izkoriščamo za to, da se intenzivno posvečamo nekaterim, za nas zelo pomembnim strateškim projektom, vezanim na nadaljnje vpeljevanje industrije 4.0, ki smo

jih že začeli izvajati, v teh razmerah pa smo jih pospešili. Ocenjujemo, da imajo zaposleni zdaj več časa in se jim lažje posvetijo. Z uresničitvijo teh projektov bo podjetje še povečalo konkurenčnost na trgu.

Zmanjšujemo odvisnost od avtoindustrije

Že v strategiji smo določili cilj povečati delež plastičnih komponent za neavtomobilsko industrijo, to smo zdaj nekoliko pospešili. Izobraževanja zaposlenih na področju prodaje, v katera smo v preteklem letu pospešeno vlagali, se nam zdaj zelo obrestujejo. Dejstvo pa je, da je za razvoj novega kupca potrebnega nekaj časa, preden lahko govorimo o strateškem partnerstvu, kar je vedno naš cilj. Vendar pa pričakujemo, da se bodo v teh razmerah ponudile tudi priložnosti, ki jih bo mogoče izvesti hitreje. Z novimi, že potrjenimi projekti se bo delež kupcev zunaj avtomobilске industrije v dveh letih povečal s 15 na 25 odstotkov.

Hvaležen sem sodelavcem za podporo, strpnost in razumevanje. Mislim, da so nas te razmere zelo povezale. Vesel sem, da so zaposleni ohranili optimizem. Želim se zahvaliti poslovnim partnerjem in dobaviteljem za potrpežljivost zaradi prilaganja naročil. Še posebej smo hvaležni nekaterim lokalnim dobaviteljem, ki so nam samoiniciativno zmanjšali cene. Na ta način smo zelo uspešno prilagodili obseg stroškov in to za pomembne zneske. Tudi mi smo solidarni v verigi, prav tako pa skrbimo za plačevanje dobaviteljem na termin, enako uspeva našim kupcem.

► Iztok Novak

DEZINFICIRAMO S ČIŠČENJEM IN S POMOČJO MEGLICE

V našem podjetju smo zelo hitro ob pojavu koronavirusa v Sloveniji začeli s preventivnimi ukrepi, da bi preprečili širjenje okužb. Eden od njih je dezinfekcija površin, ki poteka v dveh sklopih.

Prvi sklop je dnevna dezinfekcija, izvajajo jo naši zunanji sodelavci iz invalidskih podjetij Želva in Dobrovita. Poskrbijo za čistočo in razkuževanje površin, s katerimi so zaposleni najbolj v stiku: kljuke, ograje, ročaji omarice, mize v sejnih sobah in podobno.

Drugi sklop dezinfekcije pa je s pomočjo meglice, ki zajame celoten prostor. Izvaja se vsako soboto, na vseh treh lokacijah, pred tem pa morajo zaposleni odstraniti vse predmete, ki ne sodijo v prostore (oblačila, skodelice, pribor, rastline ...). Storitve izvajata zunanji podjetji Zvonvit in Eska. Po dezinfekciji je potrebno temeljito zračenje in nato še čiščenje površin, kar prav tako opravljajo zaposleni v Želvi in Dobroviti. Vsi izvajalci pri delu uporabljajo zaščitno varovalno opremo, ki je predpisana za način dezinfekcije in dezinfekcijskega sredstva.

Razkužujemo tudi sami

Dezinfekcijsko sredstvo imajo na voljo tudi zaposleni na oddelkih. Vsaka izmena ga nanese po končanem delu, tako da ekipa, ki pride za njimi na delovno mesto, lahko varno začne z delom. Zaposleni ga uporabijo tudi med delom, če ocenijo, da je to potrebno.

Dezinfekcija spada med tako imenovane antiseptične postopke za uničevanje, odstranjevanje, upočasnjevanje rasti in razmnoževanje večine patogenih mikroorganizmov, med katere spadajo tudi virusi. Izvajali jo bomo toliko časa, kot bo obstajala nevarnost širjenja virusa. Vse dejavnosti, ki potekajo v povezavi s tem, zahtevajo tudi nekaj prilagoditve v naših delovnih procesih, ki jih skupaj s sodelavci uspešno izvajamo.

► Ulrik Oblak

NA PRVO MESTO SMO POSTAVILI ZDRAVJE ZAPOSLENIH

Tudi naše podjetje se je znašlo pred velikim izzivom, ki ga je prinesel koronavirus. Ker dela nismo v celoti ustavili, smo poskrbeli za ustrezno zaščito zdravja zaposlenih.

V sredini marca, ko je država razglasila epidemijo, smo pripravili navodila za preprečevanje okužbe, pravilno umivanje rok in higieno kašlja ter pravila socialnega distanciranja. Priporočila in pravila smo izobesili po oglasnih tablah, na hodnikih, v toaletnih prostorih, garderobah ter na vseh vhodi. Prepovedali smo zunanje obiske ter začasno onemogočili delovanje avtomatov za kavo in prigrizke. Izdelali smo tudi letake, ki so zaposlenim vedno dostopni.

Spremembe v organizaciji dela

Priskrbeli smo zadostno količino zaščitnih mask in razkužil. Da bi zmanjšali možnost prenosa virusa s kljuk, smo vrata med delovnim časom puščali odprta. Skrbimo za redno prezračevanje prostorov, dezinfekcijo kljuk, stikal, ograj, miz v sejni sobah, pultov v čajnih kuhinjah ter na recepciji. Poteka tudi tedenska dezinfekcija vseh prostorov v podjetju. Sestanke smo do konca maja večinoma opravljali po video konferencah, če so bili v

sejnih sobah, smo poskrbeli za varnostno razdaljo in uporabo zaščitnih mask. Zaposleni v pisarnah so do junija večinoma delo opravljali od doma, kjer pa to ni bilo mogoče, so organizirali dve skupini, ki sta izmenjaje delali v pisarni oziroma od doma.

Malica poteka dokaj nemoteno, smo pa morali v aprilu in maju okrniti ponudbo. Zaposleni so lahko izbirali med tremi meniji od osmih, popoldanska in nočna izmena pa nista imeli toplega obroka. Zaposleni so imeli na voljo tudi vitaminske tablete. Razporeditev miz v jedilnici smo prilagodili priporočilom NIJZ, zato smo podaljšali čas za malico in povečali prostor na račun učilnice, da smo se lahko zvrstili vsi.

Obvezna šolska praksa, vajeništvo in študentsko delo v času epidemije niso potekali. Praktikanti so se v podjetje vrnili z junijem, vajeništvo je za to šolsko leto končano, za študente in dijake pa pričakujemo, da se bodo lahko vrnili na delo poleti oziroma jeseni.

Aprila je bilo na čakanju na delo doma 137 zaposlenih, trije niso bili na delu zaradi varstva otrok, 33 pa jih je opravljalo delo od doma. Krizni dodatek so prejeli vsi zaposleni, ki so v času epidemije delali in so imeli zadnjo plačo nižjo od trikratnika minimalne plače. Za april in maj znaša 200 evrov, za marec pa 118 evrov.

Delo v juniju in pogled naprej

Eden od ključnih ciljev podjetja je ohranitev delovnih mest ter čim hitrejša vključitev vseh zaposlenih v delovni proces. Pri tem pa ne smemo prehitovati, kajti virus je še vedno aktiven in ne želimo, da bi bili zaradi nepremišljene odločitve ogroženi zaposleni ali pa delo in zagotavljanje kupčevih naročil.

V mesecu juniju pričakujemo 65-odstotni obseg dela v proizvodnji in 100-odstotni v ORC. Za zaposlene, ki niso vezani na razvoj, smo uvedli skrajšani delovni čas.

Vsi zaposleni se zavedajo resnosti razmer in brez izjeme upoštevajo vsa varnostna navodila. Zavedajo se, da bomo le skupaj uspešno premagali krizo in tako čez čas nemoteno nadaljevali z delom. Za to smo jim zelo hvaležni.

► Barbka Rupar

TUDI LETOS ANGLEŠČINA IN ŠPANŠČINA ZA OTROKE

Alenka Cukjati, naša strokovna sodelavka za poučevanje jezikov, tudi letos organizira možnost brezplačnega tečaja angleškega in španskega jezika za otroke vseh naših zaposlenih.

Tečaji bodo na različnih stopnjah: začetni tečaj, priprava na maturo, pomoč pri pripravi na popravni izpit ali le izpopolnjevanje jezika. V preteklih letih so se tečaja udeležili tudi predšolski otroci, ki so se skozi igro, petje in barvanje ter risanje začeli spoznavati z osnovami angleščine ali španščine.

Tečaji bodo potekali od drugega tedna v juliju do konca avgusta, za točne datume se bomo dogovorili naknadno glede na prijave in različne skupine.

Izkušnje udeležencev in njihovih staršev so zelo pozitivne. Jerca Sajevec, naša zaposlena in mamica tečajnikov: »Tečaj angleščine v Polycomu je zelo primeren za otroke, saj se jim tuji jezik približa skozi igro in tako na zanimiv način razširijo svoje znanje. Učenje je individualno in se popolnoma prilagodi otrokovemu predhodnemu znanju. Moja otroka sta bila zelo zadovoljna tako z učiteljico Alenko kot tudi z učno snovjo. Zelo jima je koristilo tudi v šoli. Vsekakor zelo priporočam!«

Prijave sprejemamo do vključno srede, 24. junija 2020, po e-pošti: alenka.cukjati@polycom.si. V njej navedite: število otrok, ki bodo obiskovali tečaj, starost in razred/letnik, ki so ga v šolskem letu končali, vrsto tečaja oziroma namen (npr. priprava na maturo, osvežitev znanja, prvo spoznavanje z jezikom ...) in urnik, ki bi vam ustrezal.

O izvedbi in začetku tečajev boste obveščeni do torka, 30. junija 2020.

► Tija Blagotinšek

PREIZKUSILI SMO PRVE AVTONOMNE ROBOTE

Pomladni meseci so bili za Polycom z vidika uvajanja novih tehnologij zelo zanimivi. Testirali smo samovozeče robote, sredi maja smo prvič preizkušali kolaborativnega robota pri stroju.

Namen samovozečih robotov AMR (ang. *Autonomous Mobile Robot*) je avtomatizacija transporta. Dolgoročno bodo v veliki meri nadomestili ročne viličarje, viličarje, vozičke. O pomenu tega, kot tudi uvajanja kolaborativnih robotov smo že veliko napisali predvsem v marčevski številki *Polyanca*.

Z zunanjimi partnerji smo do zdaj testirali vozila dveh proizvajalcev. Presenečeni smo nad enostavnostjo programiranja in nad stopnjo avtonomnosti vozila. V pičli uri smo ga na mestu samem, na mobilnem telefonu oziroma tablici programirali tako, da je samostojno pripeljal iz točke A v točko B, po celotni etaži. Pri tem se je brez težav izogibal oviram; če je bila načrtovana pot blokirana, je samostojno poiskal drugo možnost, pri tem je bila varnost zaposlenih zagotovljena. Vozila

znajo tudi komunicirati med seboj, določati prioritete ter si sami napolnijo baterijo.

Določili smo pilotne projekte, v okviru katerih bomo z zunanjimi partnerji testirali še zelo konkretno, kako so vozila združljiva z našo opremo (stroji, avtomati itn.), saj jih dolgoročno želimo integrirati v obstoječi sistem, ki bo na koncu privedel do neprekinjene brezpaletne avtonomne proizvodnje. Največji izziv pri tem je poleg kompatibilnosti z opremo tudi raznolika embalaža.

Pričakujemo, da bomo v prihodnjem letu že imeli prve lastne samovozeče robote, ki jih bomo najprej uvedli v proizvodnji, nato pa postopoma v logistiko, orodjarno, kontrolo – v vse oddelke, kjer se material premika. Zaposleni, ki opravljajo dela, ki jih bodo prevzeli roboti, bodo skrbniki robotov, pripravljali bodo materiale za transport ipd.

Velik izziv je hiter cikel brizganja

V proizvodnji smo poizkušali tudi prve kolaborativne robote, ki so nam jih predstavili izbrani ponudniki. Izbrali smo proces, pri katerem sta za posluževanje stroja potrebna dva delavca. Robot naj bi prevzel nalogo nalaganja surovcev na ležišča in ker je proces zahteven, smo hitro opazili prednosti in slabosti posameznega proizvajalca.

Izkazalo se je, da sta natančno vstavljanje ter hiter cikel brizganja za kolaborativnega robota kar velik zalogaj. Zaradi varnosti namreč deluje z manjšo hitrostjo v primerjavi z industrijskimi roboti. Ocenjujemo, da bodo ti roboti zaradi manjše natančnosti dela bolj smotni za zlaganje izdelkov, in sicer pri procesih, kjer je potreben velik delež delavca. Za posluževanje z robotom bo treba prilagoditi obstoječa delovna mesta.

Preizkusiti želimo robote še nekaterih drugih proizvajalcev, nato pa bi izbrali najustreznejšega. Izbrati bo treba tudi združljivo dodatno opremo, kot so prijemala, kamere, morebitni 3D tiskalnik za tiskanje oblik prstov, varnostni optični čitalnik itn. in zasnovati mobilno celico.

► Boris Šturm, Jure Peternel

RAZPIS KADROVSKE ŠTIPENDIJE

PROJEKT KOLABORATIVNI ROBOT

V študijskem letu 2020/2021 razpisujemo štipendijo za študenta naslednje smeri:
DIPLOMIRANI INŽENIR STROJNIŠTVA, SMER RAZVOJNO RAZISKOVALNI PROGRAM
DIPLOMIRANI INŽENIR MEHATRONIKE

ŠTIPENDISTOM NUDIMO:

- mesečno štipendijo
- praktično delo pod strokovnim mentorstvom
- mentorstvo pri izdelavi projektov, seminarskih nalog in zaključne naloge
 - pomoč pri študiju
- možnost osebnega in strokovnega razvoja
- zaposlitev po končanem študiju

GLAVNE NALOGE ŠTIPENDISTA:

- sodelovanje pri programiranju/učenje kolaborativnega robota
- sodelovanje v timu
- iskanje rešitev z dodatno avtomatizacijo

PRIČAKUJEMO:

- komunikativnost
 - dostopnost
- pripravljenost na dodatna izobraževanja
- pripravljenost na mentoriranje
 - resnost
- odgovornost

→ POTREBNE KOMPETENCE:

- vozniški izpit B kategorije
- znanje tujega jezika (vsaj angleščina, zaželeno tudi nemščina oziroma drugi jeziki)
- poznavanje računalniških programov
- CREO (potrebe risanja gripperjev/držal)

→ VAŠI PROŠNJI PRILOŽITE:

- Kratek življenjepis z vašimi kontaktnimi podatki
- Potrdilo o vpisu 2019/2020
- Dokazilo (kopijo) o študijskem uspehu predhodnih študijskih let
- Kopijo priznanj ter pohval za dosežke med dosedanjim študijem

POLYCOM
 Integrated Polymer and Mould Solutions

Rok za prijavo je **31. 07. 2020**. Prijave pa sprejemamo osebno ali e-pošti na **tija@polycom.si** oziroma na naš naslov **Polycom, d. o. o., Dobje 10, 4223 Poljane nad Škofjo Loko**.

DVOJČICI IZ KONTROLNO- MERILNEGA LABORATORIJA

Starša Katarina in Jože Peternel sta leta 1978 pričakovala naraščaj. Po vseh zdravniških pregledih sta pričakovala enega dojenčka, a 11. oktobra sta na svet privekali dvojčeni dvojčici Katarina in Martina.

Starši so bili postavljeni pred sladko preizkušnjo, hitro so se morali znajti v novih okoliščinah. Dvojčke imajo sicer v družini tako po mamini, kot tudi po očetovi strani, in zanimivo je, da so vedno punčke in nikoli enojajčne.

Katarina Kepec in Martina Strel sta obe zaposleni v Polycomu že dvajset let. Najprej sta delali v proizvodnji, nato sta se priključili ekipi v kontrolno-merilnem laboratoriju. Martina je zaposlena kot procesna kontrolorka, Katarina pa je namestnica vodje kontrolno-merilnega laboratorija. Večina sodelavcev ve, da sta dvojčici, a ko to izvedo, so začudeni, saj sta si zelo različni – tako po videzu kot tudi po značaju.

Različni, a povezani

Že od malega sta si zelo različni, nikoli si nista bili fizično podobni, tako da tega, da sta dvojčici, nista mogli izkoristiti v šoli, pri raznih potegavščinah, ki jih lahko ušpičijo enojajčni dvojčki. Ju je pa knjižničarka v šoli vedno zamenjala in še danes jima ni jasno, zakaj. Večino prostega časa sta preživeli z vrstniki iz vasi, najbolj jima v spominu ostajajo brezskrbni zimski dnevi, ko so se kepali in sankali po okoliških gričih.

Sta najmlajši v družini, poleg treh sorojenk. Svoje sestre imata radi, med sabo pa čutita posebno vez. Ne glede na različne poti v življenju je ta vez vedno prisotna in ju povezuje že vse življenje. V zgodnjem otroštvu in v osnovni šoli sta bili še posebej povezani, vedno sta tičali skupaj, nato pa se je njuna pot nekoliko ločila. Obiskovali sta različni srednji šoli, ena v Ljubljani, druga v Kranju. Poleg tega sta dobili različne prijatelje, želje in tudi različen pogled na svet. Imata drugačen slog obla-

čenja, poslušata različno glasbo, povezuje pa ju strast do kuhanja in peke, vedno znova preizkušata nove kuharske recepte.

Med za zajtrk

Z nasmehom na obrazu se spominjata dogodivščine, ko sta bili stari pet let. Bilo je jutro, očetu se je mudilo po opravkih in jima je na hitro pripravil zajtrk. Želeli sta jesti med, a glej ga zlomka, bil je strjen in punci takšnega že nista želeli jesti. Odločili sta se, da zajtrk preskočita. Ko je oče odšel po opravkih, sta sklenili, da bi vseeno zajtrkovali svež, tekoč med. Njun načrt je bil, da gresta po med k oddaljenemu sosedu. Priprava in pobeg sta jima vzela kar nekaj časa, saj ju je pazila stara mama, kateri sta se morali izmuzniti. Na koncu jima je le uspelo, a kaj, ko ju je na poti srečal oče, ki se je vračal domov. Ne spomnita se, kakšen je bil njun izgovor, ampak morali sta se vrniti domov, brez medu, ostali pa sta tudi brez zajtrka.

Zdaj imata tudi sami družini, dvojčic sicer ne, imata pa čudovite hčerkice. Martina tri, Katarina pa dve. Rade imajo skupna druženja, izlete v naravo, z veseljem se podajo tudi v hribe.

►Tija Blagotinšek

VAM MANJKAJO VODSTVENE IN POSLOVNE VEŠČINE? STE AMBICIOZNI IN SI ŽELITE HITREJŠI NAPREDEK NA VAŠI KARIERNI POTI?

Od oktobra 2020 naprej bo slovenski izobraževalni prostor bogatejši za nov MBA program »Za voditelje prihodnosti« pod okriljem partnerstva med GEA College in University of New York in Prague. Predvsem v praktično znanje usmerjen študijski program bodo vodili tuji strokovnjaki z bogatimi akademskimi in podjetniškimi izkušnjami, ki bodo skrbeli za pretok podjetniških in voditeljskih izkušenj ter znanja. Študij MBA programa na GEA College je primeren predvsem za srednje managerje, neodvisne svetovalce in skrbnike ključnih strank s tremi do petimi leti delovnih izkušenj, ki sebe vidijo kot talente oziroma jih kot take prepoznajo v njihovih organizacijah.

Gre za intenzivni 14-mesečni trening poslovnih veščin. Poleg odličnega znanja pa udeleženci cenijo tudi mreženje, spoznajo namreč nov krog ljudi, ki so intenzivno vpeti v poslovni svet. Raziskava, ki so jo opravili na LinkedIn-u, kaže, da kar 80 odstotkov profesionalcev pripisuje razloge za karijerne uspehe mreženju. Ni skrivnost, da je študij MBA odskočna deska za karierni napredek. Evropski MBA diplomanti povrnejo naložbo v študij v 30 mesecih ter za kar 85 % povišajo svojo plačo. Če ponazorimo s številkami, pred študijem je povprečna plača znašala dobrih 45.000 EUR, z diplomo pa 82.400 EUR.

Študij MBA na GEA College bo udeležencem predvsem izboljšal njihove voditeljske veščine, odprl vrata v karierni svet ter s praktičnimi primeri obogatil poslovno in strateško znanje.

Vas zanima več? Vabljeni na osebni posvet z Janjo Srčnik, MBA svetovalko, ki bo odgovorila na vsa vaša vprašanja!

EXPERIENCE THE BENEFITS OF OUR MBA

MBA
Empowering Future Leaders

geacollege

UNIVERSITY OF NEW YORK IN PRAGUE

01 IMPROVE KEY LEADERSHIP SKILLS

02 BROADEN YOUR INTERNATIONAL NETWORK

03 CREATE NEW BUSINESS OPPORTUNITIES

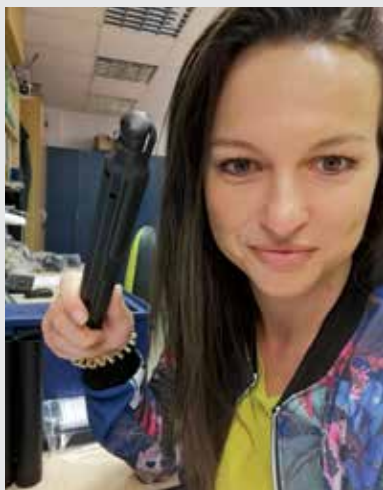
Dodatne informacije:

Janja Srčnik, MBA svetovalka

T: 01/58 81 311

M: janja.srcnik@gea-college.si

ZAPOSLENI SE PREDSTAVIJO

Jasmina Schweiger Kočevar se je leta 2014 iz Ljubljane, kjer je študirala na Fakulteti za upravo, vrnila v Belo krajino in v Polycomu v Črnomlju začela s študentskim delom kot proizvodna delavka. Sprva je načrtovala, da bo to le začasna rešitev, a je ostala v podjetju in se zaposlila. Kasneje se je pojavila priložnost za napredovanje na delovno mesto procesne kontrolorke. Ker je bil na lokaciji v Črnomlju le en zaposlen v kontrolno-merilnem laboratoriju, so se Jasmina in še dve procesni kontrolorki odpravile na uvajanje v delo v Poljane. »Prepričana sem, da smo dober tim, ki se res dobro razume, sodeluje in si priskoči na pomoč, ko je to potrebno. Pri sodelavcih mi veliko pomeni dober odnos, saj je to eden izmed ključnih dejavnikov delovanja dobre in uspešne organizacije.« Jasminino delo zajema poznavanje izdelkov in njihovih specifikacij, procesno kontrolo na liniji, izvajanje statističnih meritev na izdelkih, 3D meritev na merilnem stroju, stalni nadzor nad ustreznostjo izdelkov med delovnim procesom, prevzemanje materialov, arhiviranje izdelkov itn.

Pravi, da je zelo energična, zato ji nobeno delo ne predstavlja ovire. Vsako leto pomladi poskrbi tudi za okolico našega podjetja, kjer posadi cvetje. Izbor je vsakič drugačen, ampak vedno pisan in raznolik. »Res pa je, da rože v poletnem času od mene zahtevajo kar nekaj discipline in dela, ampak nič od tega ni težko, saj jih obožujem!« pravi Jasmina. Poleg rož in vrtnarjenja proste trenutke najraje preživi čim bolj športno. Njena največja strast pa so potovanja, spoznavanje tujih, nepoznatih krajev, ljudi in njihove kulture.

Gašper Stanonik je v naše podjetje prišel prvič leta 2000, delal je kot študent. »Dobro se še spomnim, ko me je pospremil v podjetje zdaj že pokojni Vili Jezeršek,« se spominja Gašper. Po sedmih študentskih letih, večinoma nočne izmene, se je zaposlil na delovnem mestu menjalca orodij v proizvodnji. Delal je v vseh etažah podjetja v Poljanah, vedno pa si je želel biti vzdrževalec strojev in naprav. V začetku leta 2016 se mu je ponudila priložnost napredovanja v vodjo vzdrževalne orodjarne. »Skozi čas se je delo v proizvodnji spremenilo predvsem na področju

organizacije. Včasih si moral biti bolj univerzalen, zdaj pa so naloge razporejene po oddelkih. To je lahko dobro ali pa slabo, saj se lahko stvari odvijajo prepočasi.« S selitvijo v novo podjetje so se izboljšali pogoji pri vzdrževanju, saj imamo zdaj večje skladišče za orodja, transportne poti so boljše, ni več klančin, je naštel Gašper. Izpostavil je še skladiščenje orodij, ki je zdaj na stari lokaciji v Poljanah, pred odprtjem novega podjetja je bilo v Črnomlju. V Gašperjevi ekipi vzdrževalcev orodij je enajst zaposlenih in kot pravi, so dobri in slabi dnevi, ampak z dobro voljo je tudi sodelovanje dobro in se s sodelavci preprosto spoprimejo z izzivi.

Preden je prišel v Polycom, je delal kot postavljač ozvočenj in osvetlitev, sodeloval je tudi pri filmu *Tu pa tam* pod vodstvom režiserja Mitje Okorna. Nekaj let je z njim še sodeloval, predvsem pri videospotih, potem pa je to delo opustil.

V prostem času, ki ga sicer ni veliko, kmetuje, izdeluje kmetijske stroje in ključavničarske izdelke, z ženo se rada odpravita na izlet v hribe.

► **Tija Blagotinšek**

SVETOVANJE KUPCU JE ZELO POMEMBNO

Podjetje Lespatex je bilo med prvimi Polycomovimi dobavitelji, sodelovanje se je z leti razvilo v pravo partnerstvo, pravi soustanoviteljica podjetja Margareta Gregorič.

Lespatex je nastal leta 1990 in že takoj na začetku na slovenskem trgu ponudil najinovativnejše izdelke. Margareta Gregorič je namreč po končanem študiju kemije več let delala v Švici, v podjetju EMS-Chemie, ki je bilo eno najprepoznavnejših in vodilno pri razvoju v panogi, z ustanovitvijo Lespatexa je postala zastopnica te blagovne znamke pri nas. Kot je povedala, je EMS vodilni proizvajalec poliamidov, v ponudbi ima najširšo paleto izdelkov. Podjetje je trgu najprej ponudilo polifitalamide, ki lahko nadomestijo kovine s plastiko, posebej v zadnjem desetletju je razvoj na tem področju zelo hiter.

Na teren s tehničnim strokovnjakom

Ob vzpostavitvi podjetja Lespatex na slovenskem trgu še ni bilo gneče, način dela je bil drugačen. »Ko smo obiskovali kupce – moja strategija je bila, da prav vsakega od njih obiščemo najmanj dvakrat na leto –, so nas vedno spre-

mljali strokovnjaki iz Švice, torej tehnično osebje, ne komercialisti, pogovarjali smo se o strokovnih vprašanjih, kupcu smo svetovali. Govorili smo tudi o viziji kupčevega razvoja, ta informacija je bila za podjetje, ki je razvijalo materiale, zelo pomembna,« je opisala Margareta Gregorič. Kot je dodala, je ponudbe na trgu zdaj veliko, splošna praksa številnih podjetij pa je, da na teren pošiljajo komercialiste, svetovanje se je precej izgubilo.

»Zame so kupci še vedno naši partnerji in svetovanje se mi zdi pomembno, spada zraven. Lahko je čedalje boljše, k temu pripomore izobrazba v kombinaciji z izkušnjami. Ko se nekje pojavi težava, je najtežje ugotoviti, od kod izhaja. Potem jo je mogoče hitro odpraviti,« je poudarila in dodala, da Lespatex ne odstopa od svoje prakse tehničnega svetovanja. Zadovoljstvo pa je obojestransko. V vseh teh letih reklamacij praktično ni bilo, je

ponosna sogovornica, ki dodaja, da ima pomembno vlogo neposreden stik distributerja z izvirnim proizvajalčevim podjetjem. Izobraževanja s svojega strokovnega področja za podjetja iz predelovalne industrije v zadnjem času organizirajo v sodelovanju z Razvojnim centrom orodjarstva Slovenije (TECOS), je pojasnila Margareta Gregorič.

25 let sodelovanja

S Polycomom Lespatex sodeluje že od leta 1995. »Ko smo organizirali prvo strokovno srečanje za kupce in potencialne kupce – osrednja tema so bile nove tehnologije in govorili smo o 2k tehnologiji, ki je bila takrat še v povojih –, so bili med udeleženci tudi Iztok in Igor Stanonik ter njuni starši,« se spominja Margareta Gregorič. Prvič pa so se srečali, ker so sodelovali pri istem projektu za Elan, kasneje so sodelovali pri nekaterih velikih Polycomovih projektih, tudi s sugestijami glede izbora materialov. »S Polycomom je krasno sodelovati. Imajo zdrav odnos do dobaviteljev, so specialisti predelave termoplastov in marsikdaj komu rečem, da se v tem podjetju lahko marsikaj nauči,« je pohvalila in ocenila, da je z vidika predelave selitev v nove prostore Polycomu prinesla optimizacijo v logistiki ter popolno urejeno sušenje, »granulati pa morajo biti vedno optimalno predelani, na stari lokaciji so morali za doseg tega vložiti veliko več«.

Lespatex poleg široke palete granulatov Polycomu dobavlja tudi barvila za barvanje termoplastov proizvajalca Karl Finke in elastične termoplaste družbe Kraiburg.

► **Milka Bizovičar**

							GOVOR ALI IZJAVA, S KATERO SE KDO ALI KAJ ZAGOVARJA	CVETLICA Z LUČKO	EDVARD RUSJAN	TENIŠKI REKET	KRATEK, OSTER PODALJŠEK PLEVE PRI KLASU	RASTLINA, KI SE JE KOT SOLATA	PO NJIH HODIMO
							DOZORE-LOST						
							V ZRAKU RAZPRŠENA TEKOČA SNOV						
							GALILEO GALILEI		ORODJE ZA PILJENJE SEATOV MODEL				
POMOČ: AEROSOL ANT KAPIČ LIGNIT	PRIHOD V PROSTOR	EPSKO PESNIŠTVO	AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC CRUISE	ERIC ROBERTS	IGRALEC ŠERBEDŽIJA	SPREMLJEVALCI BOGA EROSA IZREZEK							
ŽIVINO-ZDRAVNIK													
DOGOVOR, KOMPRO-MIS													
EKIPA, MOSTVO					ORODJE ZA DRŠANJE FILMSKI IGRALEC MOMOA								
OSKAR KOGOJ													
REKA V VELENJU					NJIVA ZELJA, ZELJNIK KOVINSKO PRIZNANJE								
MANJŠA VOJAŠKA OBRAMBNA UTRDBA		KRAJ PRI CRNEM KALU PRÓDA-JALKA UR				SPOJINA Z VODO NEKDANJI TURŠKI BOGATAŠ						4. IN 1. ČRKA TEŽKA KOVINA (Co)	
KOMPAS							LOG						
UROŠ ROJKO			GON, INSTINKT GLASBENIK RAAY (ALEŠ)										
BIVALIŠČE UMRLIH, NAVJE				KAPELJ									
UDAREC PRI BOKSU Z ZAMAHOM OD STRANI						POŠUŠENA TRAVA Z KOŠNJE OMAR NABER							
ZEMLJIN RAVNIK													
VELIKA, NEVARNOST, NAPAKA													

Dopisnice z izpolnjenim kuponom in svojimi podatki pošljite na naslov: Polycom Škofja Loka, d. o. o., Dobje 10, 4223 Poljane nad Škofjo Loko, s pripisom za Barbko Rupar. Izpolnjene kupone bomo sprejemali do **30. 7. 2020.**

Med praviimi odgovori bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli naslednje nagrade:

1. Nagrada: **Nahrbtnik Polycom**
2. Nagrada: **Dežnik + majica Polycom**
3. Nagrada: **1 kg čokoladic**

Nagrajenci nagradne križanke POLYANEC MAREC št. 31:

1. nagrada – Velur Polycom: **Nadja Trobec**
2. nagrada – Majica in steklenička Polycom: **Viktor Blagotinšek**
3. nagrada – 1 kg čokoladic: **Irena Marolt**

KUPON

IME:

PRIIMEK:

NASLOV:

GESLO: